

Den 11 mars 2001 inträffade en kabelbrand i nordvästra Stockholm. Branden orsakade elavbrott, med allvarliga störningar för befolkning, offentlig verksamhet och näringsliv som följd. Avbrottet varade i sin helhet från söndag 11 mars kl 09.27 till måndag 12 mars kl.19.06. Samverkande insatser från stadens ledning, olika förvaltningar och gynnsamma yttre omständigheter kunde mildra konsekvenserna. Stockholms brandförsvaret släckte branden och spelade en ledande roll att samordna stadens insatser. Efter händelsen gavs brandförsvaret uppdrag att utföra en utvärdering av insatserna, med särskild betoning på ledarskap och samordning. I skriften redovisas bl.a. följande erfarenheter :

Det finns inga förberedda informationsstrategier för störningar av större slag. Här löstes mycket av informationsarbetet genom improvisation.

Beredskapen var mestadels redan god p.g.a. tidigare förberedelser inför millennieskiftet. Samordningsgruppens arbete i räddningscentralen spelade en viktig roll.

Skadeutfall och störningar i samhället hade kunnat bli mycket allvarigare om det rått t.ex. kyla, besvärligare släckningsarbete eller längre avbrottsstid.

Betonas vikten av att riskinventering och riskanalys kopplas till förändringen av stadens plan för räddningstjänst. Av detta bör följa ett djupare engagemang hos berörda förvaltningar, kommunala bolag och myndigheter för att förebygga störningar i samhället.

Frivillighetsorganisationer deltog i det lokala hjälparbetet, bl.a. en civilförsvarsförening. Dessa organisationers insatser kan, föreslås det, vid eventuella olyckor i framtiden utökas med t.ex. hemskyddsverksamhet.